

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Ivety Havlíkové a přísedících JUDr. Evy Kášové a Taťány Kudlové Richtrové v hlavním líčení konaném dne 29. července 2019 v Praze

t a k t o :

obžalovaný: **Pavel J.**, narozen xxx v Mostě,
bytem xxx,

se podle § 226 písm. a) trestního řádu **zprošťuje obžaloby** Městského státního zastupitelství v Praze, sp. zn. 1 KZV 167/2018 pro skutek, že měl:

v blíže nezjištěné době v měsíci v prosinci 2012 ve večerních hodinách v xxx v bytě své matky, v úmyslu se sexuálně uspokojit, přilehnout ke své dceři, poškozené nezletilé D. J., nar. xxx která v tu chvíli spala, nalehnout na ni, dát jí obě ruce na ústa a držet je tam svojí rukou, aby poškozená nezletilá v případě, že se probudí, nemohla křičet, roztáhnout jí nohy od sebe a zavést jí svůj ztopořený penis do pochvy a vykonat na ní vaginální soulož, v průběhu tohoto jednání se poškozená nezletilá probudila, neboť cítila velmi silnou bolest v přirození a nemohla dýchat, snažila se z pod těla obžalovaného vymanit a křičet, což se jí ale pro velkou fyzickou převahu obžalovaného nepodařilo, obžalovaný odpor poškozené nezletilé překonal a ve svém jednání pokračoval až do svého vyvrcholení, tohoto jednání se dopustil i přesto, že jako biologický otec poškozené nezletilé věděl, že jí dosud nebylo 15 let,

právně kvalifikovaný jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1 a 2 , odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a přečin soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená nezl. D. J., nar. xxx, odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného Pavla J. byla dne 4. 3. 2019 podána ke zdejšímu soudu MSZ obžaloba sp. zn. 1KZV 167/2018, a to jednak pro skutek popsáný výše, právně kvalifikovaný jako trestné činy dle § 185 odst. 1 alinea první a druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a § 188 tr.

zákoníku (právní kvalifikace byla státní zástupkyní doplněna v rámci přednesu obžaloby, obžalovaný byl na možnost odchýlného právního posouzení rovněž upozorněn), jednak pro skutek právně kvalifikovaný jako trestný čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb., účinného do 31. 3. 2009, jehož se měl dopustit ve druhé polovině měsíce ledna 2005 vůči poškozené tehdy nezletilé E.T., nar. xxx, a to jednáním rovněž podrobně popsáním ve znělce obžaloby (o tomto skutku bylo samostatně rozhodnuto usnesením ze dne 29. 7. 2019, na něž soud pro stručnost odkazuje).

2. **Obžalovaný Pavel J.** popřel, že by se žalovaného jednání dopustil s tím, že celá záležitost je pomstou jeho bývalé manželky (sv. Jiřiny J.), která se jej snaží připravit o majetek, následně podrobně popsal, jakým způsobem docházelo k prodeji jejich majetku při rozpadu manželství. Uvedl, že s dcerou D. měl velice dobrý vztah, když se ze společného domu odstěhoval v důsledku rozvodu, byly D. 3 roky, následně ji viděl znovu, až když jí bylo 6 let. V období od jejich tří do šesti let se spolu nestýkali, neboť bývalá manželka si toto nepřála, nevidal se ani se svým synem V.. Někdy až v pěti či šesti letech obou dětí manželka začala obě děti dávat k babičce, tedy k matce obžalovaného. D. byla zlá, proto byla u babičky pouze 2×, ta posléze prohlásila, že už u sebe D. nechce. D. byla tedy Xxx pouze 2×, pokaždé tam přespala, v prvním případě asi 2 noci, podruhé asi 3 noci. To jí bylo 7 let, v prvním případě si pro D. přijela její matka, neboť babička nadávala, že je D. zlá. Ve druhém případě byly obě děti rovněž u sestry obžalovaného, neboť její dcera měla svátek. Když děti pobývaly Xxx, starala se o ně matka obžalovaného. Obžalovaný nikdy v životě nedal ani D., ani V. žádné prášky na spaní, D. dal pouze půlku paralenu, protože říkala, že jí strašně bolí hlava. V. nedal nic. Pokud jde o byt Xxx, ten je o velikosti tří pokojů, všechny jsou otevřené a průchozí. Babička dětí spala v ložnici, obžalovaný spal v pokoji a obě děti v kuchyni na rozkládací posteli. Děti se nejprve dívaly v pokoji obžalovaného na televizi, následně si šly lehnout do kuchyně. D. si nikdy nestěžovala, že by se k ní obžalovaný choval špatně, že by se jí dotýkal či sahal na ní tak, jak se jí to nelíbí. Po dvou návštěvách u své matky se s D. již nestýkal, jeho matka ji k sobě nechtěla právě z důvodu D. povahy. Nikdy nebyl svědkem toho, že by jeho matka D. nebo V. jakkoliv trestala. Trestní oznámení si nedokáže nijak vysvětlit, pouze snad majetkovými spory mezi ním a bývalou manželkou.

3. **Svědkyne poškozená nezl. D. J.** (u hlavního líčení byl v souladu s ust. § 102 odst. 2 tr. řádu přehrán obrazový a zvukový záznam pořízený o jejím výslechu v rámci přípravného řízení) vypověděla, že mezi ní a jejím tátou mělo dojít k tomu zneužití. Bylo to jakoby večer, už v tu dobu na ni babička byla hnusná, zlá, poškozená musela stále uklízet, když něco uklidila, babička jí to rozházela, dělala jí naschvály, dostávala u ní studené jídlo, nebo nedostávala jídlo vůbec, musela se koupat ve vlažné nebo studené vodě. Vždy, když k babičce přišel táta, byl opilý, tak prostě utíkala ke strejdovi Rudlovi, který byl její záchranou. Uvedeného dne měla poškozená umýt nádobí, což nestihla do časového limitu, který babička stanovila. Byla za to potrestána tak, že si musela kleknout na koberec, musela chodit po kolenou, nesměla kolena zvednout, musela je dřít a musela takto udělat 20 koleček s vařečkou na ruce. Když vařečka spadla, dostala přes prsty prostě ránu. Babička jí jednou také švihla vařečkou přes pusu. Toto se stalo ten den, kdy se to stalo i s tím tátou. Poškozená se vždy koupala s tátou, babička je tam zamykala. V ten den jí táta pustil takovou vlažnou až teplou vodu, nejvíc jí myl v těch partiích, prostě jí to připadalo, jako by jí už hodně osahával, jako kdyby se o něco snažil. Proto se ona rychle umyla a šla spát. Babička jí vždy dala na spaní krátkou košili, nedostávala spodní kalhotky. Vždy, když byli u babičky, táta se jim snažil dávat prášky na spaní, poškozená vždy dělala, že prášky spolkla, ten den jí chtěl dát otec nějaký jiný prášek. Bratr poškozené usnul, ona s bratrem spala na matraci na zemi, obžalovaný jim dal prášky, svědkyně ten svůj nespokla. Její bratr spal, ona si jakoby lehla. Chtělo a nechtělo se jí spát, ležela na zemi vedle bratra. Bratr spal, táta ho odsunul na zem a lehl si vedle ní. Začal na ní prostě sahat, ona dělala, že spí, potom usnula, a potom, co si pamatuje, nemohla dýchat, skoro se dusila, protože měla takto ruce (svědkyně ukazuje ruce dané přes pusou), otec měl na

jejích rukách ještě svou ruku, aby neřvala, držel jí nohy a jí bolelo v podbřišku, takže prostě v ní byl. Když to skončilo, tak se do ní prostě udělal, ona se ho ještě zeptala, co to udělal a proč to udělal. Otec jí řekl, že si s ní jen hrál, zavřel ji v pokoji a šel se vysprchovat, potom odešel pryč. Ona asi půl hodiny nebo hodinu brečela, hrozně jí to bolelo, nechtěla tomu věřit a bylo jí špatně. Ten den ztratila také svého imaginárního kamaráda, kdyby se toto nestalo, tak by jej ještě měla. Poškozená se dále velmi podrobně zaobírala svým imaginárním kamarádem jménem Sokrates. Uvedla, že po této události už si s ním nedokázala povídat (s imaginárním kamarádem). K události mezi ní a otcem dále uvedla, že k tomu došlo jakoby na podzim, bylo jí 9 let. K babičce přijela s bratrem, přivezla jí tam máma. Máma vůbec nevěděla, že babička svědkyni týrá. Ona sama k babičce jezdila hlavně kvůli bratrovi. K popsané události mezi ní a jejím otcem došlo zhruba před čtyřmi nebo pěti lety, to jí bylo 9 let. K tomu koupání, které zmiňovala zpočátku své výpovědi, uvedla dále, že jí otec jakoby hodně pozoroval, koukal se dolů (na její přirození), hodně jí tam myl. Otec jí běžně umýval, sahal jí tam skoro pořád. Pořád jí osahával, prostě se tam zkoušel dostat, ona vždy jakoby ucukla, že prostě to nechce. Pokud jde o ty prášky, neví, co to bylo za léky. Ani ona, ani její bratr se s ničím neléčí, pouze na alergii. Otec jí dal malý oválný bílý prášek, ten dostala od něj poprvé, když jí prášek dával, řekl jí, že to je to proto, aby nezlobili. Když bratr usnul, babička má každý večer rituál, že si dá skleničku vína, cigaretu, usne, vzbudí se, dá si prášek na spaní, zamkne se a spí. Uvedla dále, že bratr spal jakoby na zemi, spal tvrdě, klepal se a cukal sebou, proto ho dala na postel a usnula u něj, tak usnula asi po hodině breku. K popisu jednání obžalovaného podrobněji uvedla, že měla své ruce a na tom ještě položenou ruku obžalovaného, tento v té chvíli jakoby klečel, ona ležela na zádech. Otec jakoby klečel, jako by ležel i klečel, ona si to nedokáže představit. Byl v takové nakloněné pozici, ona se ho snažila jakoby rozdrtit nebo odsunout, kopat nohama a koleny se ho snažila setrást dolů. Snažila se dát k sobě nohy, když to ale udělala, tak vyměnil ruku a dal jí nohy zase zpátky. Ona měla nohy od sebe, otec stál mezi jejíma nohama, jako jí ho tam vsunul, držel jí pusku, ona spala a prostě najednou se probudila, protože jí otec zacpával i nos, tak chtěla dát ruce níž, aby mohla alespoň dýchat. Táta u toho nic neříkal, jenom jakoby funěl. Když se ho zeptala, co to dělá a proč to udělal, řekl prostě, že si hrál, vysprchoval se a šel pryč. Uvedla, že obžalovaný vsunul jeho penis do její vagíny. U toho byl svlečený jenom ke kotníkům, pod kolena. Druhý den ráno byla poškozená na babičku hrozně nepříjemná, babička chtěla umýt nádobí, svědkyně na ní ale začala řvát, začala jí nadávat, že chce domů, že tam nebude. Babička proto zavolala její mámě, svědkyně měla hysterický záchvat, že potřebuje domů. Matka pro ni přijela, té ale nic neřekla. O celé události neřekla nikomu, jenom T. z Prahy, s tou se zná už asi 2 roky. Poškozená zjistila, že se do ní T. zamilovala, asi týden nato se zamilovala i ona do ní. Osobně se neznají, seznámily se, když se poškozená začala někdy šesté třídě řezat, zapadla do nějaké skupiny anorexie a bulimie, začala se tam bavit, staly se z nich kamarádky, protože se bavili nejvíc. Jedná se o její kamarádku na sociálních sítích, nikdy se fyzicky neviděly, nikdy se nepotkaly. Nikomu dalšímu o té události neřekla, dozvěděl se to pouze ten O., který vytrhl T. telefon, a konverzaci si přečetl. Následně začal poškozené nadávat, protože nebyla jakoby panna, už pro něj byla kurva. Máma se to dozvěděla tak, že si prohlížela její konverzace. Dále svědkyně popisovala, že by chtěla být chlapcem, jakým způsobem si nechala oštríhat vlasy. Uvedla, že matce o tomto neřekla, protože si celou věc dávala za vinu, že to byla právě ona, která chtěla jet k babičce. Podrobně popsala vztah její rodiny k duchům, na které věří. Uvedla dále, že k babičce jezdila pouze kvůli bratrovi, protože tam on chtěl jezdit. K doplňujícím dotazům vypověděla, že v době jednání otce spala a následně se probudila. Probudila jí bolest, a to, že nemohla dýchat. Ruce na pusku jí dal asi obžalovaný, pak je ještě držel. Když otec zasunul penis do jejího přirození, štípalo jí to, tlačilo a bolelo, bylo to takové nepříjemné, jako by tam měla něco, co jí zevnitř trhalo, připadalo jí, že to trvá hrozně dlouho. To, co nejvíc bolelo, mohla být asi hodina, kdy jí to bolelo, štípalo, jako když jí chce roztrhnout zevnitř. Následující den nemohla moc sedět, nemohla ani chodit, protože jí to bolelo. Připadalo jí, jakoby to trvalo celý týden. Otec pak jakoby odešel, a když tam sáhla, tak jako by měla na ruce prostě bílou tekutinu. Dá se říci, že tekutina prostě smrděla, hrozně jí tam štípalo a

bylo to nepříjemný. Ona sama předtím žádnou sexuální zkušenost neměla, ani po tom. Otec býval každý den opilý, když jí to udělal, cítila z něj alkohol. V současné době má poškozená přítelkyni, je to T., ale jiná.

4. **Svědčce E.T.** se vyjádřila zejména k bodu 1. obžaloby, pokud jde o jednání uvedené ve výrokové části rozsudku, vypověděla, že o tom, co se mělo stát její sestře D., se dozvěděla až od policie. Sestra jí nic neřekla. Povíдалa si s ní pouze o tom, že by chtěla změnit pohlaví. Se sestrou si rozumí, svěřují se navzájem, jejich vztah se zlepšil hlavně v poslední době. Ze svého dětství si pamatuje jen neustálé hádky, rvačky a alkohol. Obžalovaný o své děti, když byly malé, moc nestál, nějaký kontakt tam byl ze strany jeho matky. Obž. se od nich odstěhoval, když byli D. s V. malí, byly jim cca 3 – 4 roky. Ví, že bratr V. jezdil k babičce častěji, sestra D. tam nechtěla, tenkrát se jí svěřila, že je tam fyzicky trestaná, když něco neudělají. Nic jiného, proč by k babičce nechtěla jít, neřikala. Až teď jí sestra řekla, že jim tam dávali nějaké tablety na spaní, že jim po tom bylo blbě. To jí sestra řekla, až když začala tato věc. Ona sama byla párkrát u matky obžalovaného v Xxx, i u jeho sestry.

5. **Svědčce Jiřina J.**, bývalá manželka obžalovaného, vypověděla, že když se s obžalovaným rozvedli, přestala dávat děti do Xxx, neboť obžalovaný neměl o děti zájem, byl neustále opilý. Následně před smrtí pana J. staršího jí paní J. (babička dětí) prosila, aby k ní děti dala, že dědeček je vůbec nezná. Proto je tam svědkyně začala vozit. Děti byly u babičky 3×, po posledním přespání následoval telefonát s pláčem, že dceru (D.) babička zbilá, ať si pro ně přijede. Svědkyně přijela pro děti ve 12 hodin v noci, našla je u benzinové pumpy, tam seděly a brečely. Uvedla dále, že dcera (D.) jí v 10 letech poprosila, aby jí půjčila mobilní telefon, a napsala babičce nějakou sprostou SMS. Večer jí dcera plakala, že jí bolí břicho. Ráno se s ní proto sebrala, jela s ní na gynekologii, protože měla kalhotky samou krev. Svědkyně si myslela, že má dcera menstruaci. Přijeli k dr. Landové, holčička na sebe nenechala sáhnout, tak jí nechala udělat výtěry, měla infekci. Svědkyni by v životě nenapadlo, že se něco stalo. Když svědkyně řekla, že dcera pojedje do Xxx, tak ta dostala hysterický záchvat, ale nikdy neřekla proč. Až v 11 letech dcera začala říkat, že chce být klukem. Svědkyně jí proto objednala na sexuologii, dále jí nechala vyšetřit pedagogicko psychologicky. Když se dcera začala řezat mezi nohy na stehnech, svědkyně si nejprve myslela, že je dcera ovlivněna někým na facebooku. Proto jí vytrhla facebook, ten tablet, tam se dívala na různé kamarádky, co jí tam píšou, a neví, jakým způsobem se doklikala na to, že tam bylo napsáno nějakému chlapečkovi a holčičce, že tady (D.) nechce být mezi námi, a že to dělá kvůli tomu, že jí pan J. zneužil. Nejprve si myslela, že chtějí děti být zajímavé, a proto to tak vypráví. Po půlhodině se D. zeptala, aby jí řekla pravdu. D. dostala hysterický záchvat, plakala, a proto svědkyně na nic nečekala, vzala ji na policii, tam D. všechno řekla. Celou věc tedy zjistila čistě náhodou. K doplňujícím dotazům svědkyně uvedla, že to, aby si děti (u babičky) vyzvedla, jí volala D. někdy v listopadu, D. bylo tehdy 5 let a V. byly 4 roky. Děti našla na benzinové pumpě, oblečeny byly pouze v pyžamu, měly boty, holčička měla ještě igelitovou tašku a měla telefon pana J., z kterého volala. Ještě v noci si D. stěžovala, že jí bolí břicho, kalhotky měla od krve, jako kdyby špinila. Proto svědkyně volala nejdříve svojí matce, následně telefonovala paní doktorce. K dalšímu doplňujícímu dotazu uvedla, že pět let D. bylo, když poprvé D. od babičky přivezla, nikoliv když jí to obžalovaný udělal. Při podrobnějším opětovném vysvětlování svědkyně vypověděla, že s obžalovaným se vzali v roce 2000, rozvedli se v roce 2008, to byly D. 3 roky a V. 2 roky. S dětmi zůstala v Xxx, dům byl obou manželů, na koupi domu se složili. Obžalovaný se z domu odstěhoval. K matce pana obžalovaného začaly děti jezdit, když bylo D. necelých 10 let a V. 8 roků. Uvedla dále, že děti byly poprvé u matky obžalovaného a že tam poprvé přespávaly tehdy, když bylo D. 10 let a V. 8 let. K tomu znásilnění D. mělo dojít, když bylo D. 10 let, to tam spali potřetí. To, že bylo D. 10 let, tím si je svědkyně naprosto jistá. K opětovnému dotazu svědkyně upřesnila, že úplně poprvé tam (u babičky) byly děti, když jim bylo 4 a 5 let, pak se tam už nedávaly, a pak to bylo na vyžádání babičky v 10 letech D.. K věci, která je projednávána, došlo, když bylo D. 10 let, tedy v roce 2015. Tím si je svědkyně jistá, protože D. byla u babičky naposledy. D. poté babičce napsala tu sprostou SMS, takže jí paní J. starší řekla, že tam už nesmí,

ale V. k babičce jezdil, například na prázdniny, byl tam pravidelně, babička se o něj starala. Poté, kdy byla svědkyně dotázána na rozpory ve výpovědi z přípravného řízení, kde uváděla, že k popisované události mělo dojít v roce 2012 před Vánocemi, uvedla, že ona tam to datum nepsala, že říkala, že D. bylo 10 let, že to je 10 let, dokládají i zprávy od lékařky. A ve výslechu z přípravného řízení jsou věci napsané jinak, než to bylo. Pravdou je to, co říká dnes u hlavního líčení. Uvedla dále, že ona sama má základní vzdělání, nedokončila učiliště, je prodavačkou smíšeného zboží, učila se asi 2 roky a pak se vdala. Pokud jde o požívání alkoholu, také jej požívá, ale jakoby příležitostně. S obžalovaným se prali, hodněkrát, vždy ty rvačky vyprovokoval obžalovaný, slovně nadávala ona. Pokud jde o ni, při těch rvačkách pod vlivem alkoholu nebyla, možná jednou, když něco slavili. Když byla příležitost, nebo když byla slavnost, tak se pilo. D. si na chování obžalovaného nikdy nestěžovala. Uvedla dále, že D. byla naposledy u babičky v roce 2012, předtím, než zemřel pan J. st. D. bylo tedy 10 let - následně se svědkyně opravila, že jí bylo 7 let. Svědkyně si však stojí zatím, že k celé (žalované) události došlo tehdy, když bylo D. 10 let. Vyjádřila se dále k majetkovému vypořádání s obžalovaným, s tím, že obžalovaný po sobě zanechal dluhy, dům kupovali společně, obžalovanému se následně v rámci v rámci vypořádání vyplatilo 200 000 Kč, a to v hotovosti. Obžalovaný byl s tímto vyrovnáním spokojený. Až později ji kontaktoval právník obžalovaného, obžalovaný tvrdil, že ho okradla, že z něj udělala bezdomovce. D. má v současné době silné deprese, stavy úzkosti, svědkyně s ní chodí na psychiatrii. Svědkyně se domnívá, že to je proto, že byla zneužita otcem.

6. **Svědčce Jiřina J.**, matka obžalovaného a babička dětí, vypověděla, že celé obvinění je nesmysl, bývalá manželka obžalovaného je motivována majetkem. Manželství mezi jejím synem a jeho býv. manželkou skončilo proto, že si snacha přivedla nového partnera, jejího syna vyhodili. Pokud jde o D., ta u ní byla dvakrát, hodně zlobila. Svědkyně chodí spát pokaždé v jednu hodinu v noci. Když jí umíral manžel, na naléhání bývalé snachy, že D. chce vidět dědečka, jí svědkyně vzala k sobě. Šli za dědečkem do hospicu, D. zlobila, proto jí svědkyně řekla, že už si jí k sobě nevezme. Podruhé u ní byla D. někdy okolo svátku svaté Anny, tedy okolo 26. července, zase strašně zlobila, večer volala matce, že chce domů. D. u ní poprvé byla v r. 2012, vzpomíná si také kdy to bylo, protože 10. prosince má narozeniny a D. přijela až 11. prosince, zlobila, bila svého bratra, když šli navštívit dědečka, chtěli je vyhodit, protože D. zlobila. Tu noc (po návštěvě u dědečka) u ní D. spala, svědkyně ihned po návštěvě volala D.ě matce, aby si pro ni přijela, ta ji vyzvedla až druhý den v půl třetí odpoledne. V. s D. u ní spali jednu noc. Děti ukládala ke spánku ona, čekala, až usnou, dlouho se dívaly na televizi. Děti usnuly okolo půlnoci, spaly v jídelně, ona si šla lehnout okolo jedné v noci. Všechny dveře v bytě jsou otevřené, kdyby D. potřebovala jakoukoli pomoc, stačilo otevřít dveře. Syn (obžalovaný) spal v obýváku. Ona ani její syn nedávali dětem žádné prášky ani tablety na spaní. D. si druhý den na nic nestěžovala, že by jí něco bolelo, nebo že by byla zašpiněná od krve, to vůbec ne. Matka (bývalá snacha) si na ty Vánoce pro děti přijela v půl třetí odpoledne k nim domů. Podruhé u ní děti byly na svatou Annu, bývalá snacha je přivezla večer, byla u ní i vnučka A.. Vnučky měly košile, V. tátovo triko. Druhý den byli na koupališti, D. opět zlobila, bývalá snacha si pro děti druhý den nepřijela, nebrala telefon. Kromě těchto dvou návštěv u ní pak přespával už jen V., D. odmítla, z důvodu jejího zlobení. D. se jí nikdy nesvěřila s tím, že by se k ní táta divně choval. S D. se nevidá. V loňském roce jí chtěla bývalá snacha dát děti na prázdniny, svědkyně byla ale po operaci, proto odmítla. Popsala dále majetkové spory mezi svým synem a bývalou snachou s tím, že jej bývalá snacha připravila o dům.

7. **Svědčce Jiřina B.**, sestra obžalovaného, vypověděla, že v r. 2012, v prosinci, přivezla bývalá manželka jejího bratra obě děti, D. J. a V. Děti byly u její matky po dobu přibližně 3 dnů, vzali je na návštěvu ke starému tatínkovi do Čerčan do hospicu. Z důvodu špatného zdravotního stavu otce zavolali matce děti, aby si je odvezla, což udělala v odpoledních hodinách. Když byly děti u babičky, svědkyně tam každý den jezdila, protože s matkou jezdili do Č. za otcem do

hospicu, děti proto viděla každý den. D. si naprosto na nic nestěžovala, svědkyně měla s oběma dětmi, tedy V. i D., dobrý vztah, sama má dceru, v tu dobu jí bylo 5 let a D. 7 let, takže si společně hrály. Když D. spala u babičky, spala tam i její dcera. Otec zemřel 7. ledna 2013, potom v roce 2013 přijely děti o prázdninách. Jejich matka Jiřina J. je přivezla k bazénu do xxx, tam si je máma (babička dětí) převzala. Byly tam přibližně 2 dny, chodily do bazénu i s její dcerou. Potom měla její dcera narozeniny, děti přijely k nim, D. ten den zlobila. Pak se vrátily k babičce do Xxx, druhý den přijela svědkyně na návštěvu, D. zase zlobila, prala se se svým bratrem, proto volali D. matce, ať děti přijede vyzvednout. Ta telefony nebrala, proto svědkyně zavolala E., děti ale nikdo vyzvednout nepřišel. Proto po obědě děti odvezli sami. D. k nim poté už nechodila, pouze V., který byl hodný, D. zlobila, nadávala, říkala urážky o vlastním otci s tím, že ho nenávidí. Nic konkrétního neříkala, proč otce nenávidí, jen že ho nenávidí, protože ho nenáviděla máma. D. si nestěžovala na to, jak se k ní táta chová, že by na ni sahal. Ona sama má téměř stejně starou dceru, chodí k babičce pravidelně na návštěvu, bratr nikdy na její děti nesáhl. V době, kdy se ještě stýkali (v době trvání manželství jejího bratra a sv. J.), si na chování jejího bratra nikdy nestěžovala ani E., říkala mu táto. Obžalovaný se k dětem choval normálně.

8. **Svědék V. J.**, bratr poškozené a syn obžalovaného (narozen 2006), jehož výpověď z přípravného řízení byla u hlavního líčení přečtena v souladu s ust. § 102 odst. 2 tr. řádu, uvedl, že již neví, kolik je to let, kdy byl se svou sestrou naposledy u babičky v Xxx. Ví, že než šli spát, sestra se myla první, byla tam nastavená studená voda, pak se šel mýt on, nastavil si normální teplou vodu. Uložili se ke spánku, táta jim dal dospělácké prášky na spaní, on po 5 – 10 minutách usnul. Ráno se probudil normálně a v pořádku. Ptal se babičky, jestli vyrostl, protože mu otec lhal, že ty prášky jsou na růst. Babička šla za tátou do obýváku, zatahala ho za uši, hádala se s ním, že jim dával prášky pro dospělé, které jsou její. Už si nevzpomíná, co na to táta, on odešel. Když jezdil svědek k babičce, táta byl nejdříve střízlivý, druhý den byl naprosto opilý a choval se zvláště, nabízel svědkovi cigarety a alkohol. K babičce přijížděli vždy na prázdniny nebo prodloužené víkendy. Druhý den po těch prášcích navečer odjeli, přijela pro ně máma a odjeli domů. Ségra tam od té doby nejezdila. Viděl, že prášek si vzala i D., neví, jakou měly prášky chuť, byly barevné, vypadaly jako lentilky, dostali je jen jednou. Bylo to kolem roku 2015, přesněji neví, sestra se to odvážíla říct až teď. Neví, zda se sestra koupala sama, do koupelny šla i s tátou.

9. **Svědkyně MUDr. Jaroslava Landová** (lékařka obor gynekologie) vypověděla, že poprvé se s D. setkala v roce 2012, kdy jí odeslal pediatr, který ji léčil pro infekci močových cest, s tím, že přetrvává nějaké nález i po té léčbě. Svědkyně udělala kultivaci, bez závažného nálezu, pouze středně streptokok. D. proto dále neléčila, tím to vše v roce 2012 skončilo. Nejednalo se tedy o vyšetření pro nějaké údajné pohlavní zneužití, svědkyně jen odebírala kultivaci, při tom se podívala na poševní vchod, jestli je zarudlý, jestli je tam sekrece, jestli je nějaké poranění, a to nic v té době nebylo. Na další vyšetření přišla nezl. D. s matkou v srpnu 2018, kdy maminka chtěla vědět, zda D. měla pohlavní styk. Jednalo se už o dívku starší, která menstruovala. V roce 2012 to bylo dítě nemenstruující. V dokumentaci má sv. uvedeno, že nezl. menstruuje pravidelně, při menstruaci používá tampony. Hymen byl volně přístupný pro dva prsty, u čísla dva svědkyně shledala poranění staršího data. Není možno se vyjádřit k tomu, jakým mechanismem poranění vzniklo, ale byl tam zářez v bazi a bylo tam septum. V hymenu se mohou objevovat vazivové proužky, u dívek to bývá často. Někdy poté při styku, nebo jakýmkoliv mechanismem, ten proužek může prasknout a volně tam visí. K mechanismu poranění zjištěnému v r. 2018 se tedy svědkyně nemůže vyjádřit, mohlo k němu dojít jakoukoli manipulací v pochvě. Může se to stát i prsty, nebo nešetrným zaváděním tampónu. Není možno říci, jak poranění vzniklo, ani kdy vzniklo, pouze, že je starého data. V r. 2012 k ní D. přišla na doporučení pediatra, byla přeléčena antibiotiky, to jí bylo 7 let. V případě, že by při jakémkoli vyšetření svědkyně zjistila známky pohlavního zneužití (u dítěte), musela by to nahlásit. Určitě by takovou skutečnost hlásila, v tomto případě ale nebylo žádné podezření. Pokud by u dítěte došlo ke znásilnění, tzn. zavedení

penisu do pochvy až k vyvrcholení pachatele, hrubým, násilným způsobem, určitě by musely být patrné stopy poranění, byť takto znásilněné dítě svědkyně nikdy neviděla. Následné hojení je individuální, trvalo by cca 3 týdny. Přibližně po tu dobu by tedy bylo patrné i při běžném vyšetření, že došlo k nějakému takovému jednání. V tomto případě viděl D. předtím i pediatr, který jí odebíral kultivaci moči a léčil ji. Svědkyně neví, kdy naposledy před jejím vyšetřením byla D. u pediatra, doporučení od pediatra bylo ze dne 13. 12. s tím, že D. byla léčena pro infekci močových lékem xxx a přetrvává pálení genitálu. První vyšetření u svědkyně proběhlo dne 14. 12., kultivaci odebírala až 19. 12., protože 14. 12. byl pátek a na kultivaci je potřeba laboratoř. Pokud je v lékařské zprávě ze dne 19. 12. Uvedeno, že „hymen je anulární, intaktní“, znamená to, že je panenská blána neporušena. V lékařských zprávách má svědkyně ještě záznam, že měla holčička pořezaná stehna, to ale bylo až v roce 2018. Zranění byla zhojená, staršího data, D. k tomu asi nic neřekla, jinak by si to svědkyně poznamenala. Uvedla dále, že při prvním vyšetření D. hymen sledovala, řešila i prostupnost, protože musí zavést ščetičku, toto ale zjišťovala kvůli zánětlivému mechanismu. Ve 14 letech už je situace díky hormonální aktivitě jiná, D. používala tampony, takže vchod byl volný, nedá se říci, jaká byla elasticita, normální je prostupnost na dva prsty.

10. **Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví dětská psychiatrie, MUDr. Karel Stibral**, uvedl, že je oprávněn přednést závěry znaleckého posudku vypracovaného společně jím a prof. PhDr. Petrem Weissem, Ph.D. DSc., a to za obor psychiatrie i psychologie. Odkázal na závěry vypracovaného znaleckého posudku, z něhož se podává, že poškozená je intelektově dobře průměrná (IQ 113), bez forenzně významnějšího poškození CNS. Nebyly zjištěny znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu, osobnost poškozené je ve vývoji, strukturována bez výraznějších anomálií, s naznačenými rysy pithiatickými. Emocionalita je zatím nezralá, méně diferencovaná, afektivita a psychika dostatečně stabilní. Nebyly u ní zjištěny jakékoliv faktory, které by jí bránily adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si a následně i reprodukovat prožité skutečnosti, obecnou věrohodnost lze vzhledem k obvyklé populační normě i dané situaci hodnotit jako nenarušenou. V době jednání obžalovaného vzhledem k věku, jeho fyzické a psychické převaze a závislosti poškozené lze konstatovat, že u ní šlo o osobu bezbrannou v době, kdy měl být útok spáchán. U poškozené nebyly zjištěny forenzně významnější psychické či psychiatrické potíže, které by bylo možno považovat za následek inkriminovaného jednání. V době po činu trpěla krátkodobě depresemi, které se projevovaly i sebepoškozováním a problémem v komunikaci se sociálním okolím, tyto však pravděpodobně nejsou trvalého charakteru. Znalec dále dodal, že nezletilá D. je nezralou osobností, některé ty rysy nezralosti se budou časem upravovat věkem. Má sice sklony, že by chtěla mít jiné pohlaví, ale to je všechno známkou nezralosti a s vysokou pravděpodobností se to časem srovná, neboť ve svém věku ještě není vyhraněná. D. je obecně věrohodná. Pokud jde o vztah D. k otci, původně jej měla ráda, v době vyšetření byl její vztah k otci spíše odtažitý. Odtažitost mohla pocházet z toho, že otce nevidala, záleží také na tom, jak je dítě korigováno druhým rodičem. Odtažitost mohla být způsobena čímkoliv, co mohlo negativně zapůsobit, třeba i krátkým setkáním. D. popsala, co se jí mělo stát, nebylo to příliš emočně podávané, už to říkala víckrát. Jakmile se popis opakuje, dotyčný získá určitý odstup, naučí se používat některé věci, anebo to má promyšlené, i když je to mladší jedinec, a i když dává najevo, že o tom nerad mluví. Nicméně, pláč ani třes z její strany, nic takového nebylo, spíše byla otrávená, že o tom má zase mluvit. Každé dítě se při popisu takového zážitku chová různě, může být nervózní, zaražené, někdo mluví bez zábran, někdo je úzkostný. U takto postižených dětí může dojít k posttraumatickému syndromu, zde se zatím nic neukázalo, trauma se ale může projevit až za pár let, či se nemusí projevit vůbec. D. má pithiatické, tedy hysterické sklony, tzn., že se chce někde něčím pochlubit, nebo předvést se. Pithiatický sklon znamená, že se někdo nějakým způsobem předvádí nebo na sebe upozorňuje.

11. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, a psychologie a sexuologie, vypracovaného na obžalovaného (u hlavního líčení za předchozího souhlasu stran čten dle § 211 odst. 5 tr. řádu) soud zjistil, že PPG vyšetřením nebyla u obž. zjištěna žádná sexuální deviace. Nebyla u něj zjištěna žádná forenzně významná duševní porucha ani sexuální deviace, a to ani v době vyšetřovaného jednání. Znalci neshledali rovněž žádnou poruchu duševního nebo sexuálního zdraví, která by podstatnou měrou snižovala schopnosti ovládací či rozpoznávací ve vztahu ke stíhané trestné činnosti. Osobnost obžalovaného je jednodušší, strukturována anomálně, s převládajícími rysy citové maladaptace. Emocionalita je málo diferencovaná, afektivita a psychika méně stabilní. Psychosexuální vývoj obžalovaného je bez nápadností, nebyla u něj zjištěna porucha sexuální preference. Na zátěžové situace (konflikt, stres, frustrace, deprivace) obžalovaný bude reagovat pravděpodobně defenzivně, stažením, neagresivně. Vyšetřením nebyly zjištěny známky zvýšené agresivity, hysterických osobnostních rysů, tendencí ke konfabulacím či závažnější narušení základních psychických funkcí. Hierarchie hodnot je u obžalovaného bez nápadností, převažujícími psychologickými obrannými mechanismy jsou prosté popírání a vytěsnění. Obžalovaný je intelektově průměrný (IQ 105), bez forenzně významnějšího poškození CNS. Obž. není závislý na alkoholu či jiných návykových látkách. V případě prokázání jednání by motivací obž. byla snaha o získání sexuálního uspokojení, tedy motivace nepatologická. Jeho fyzický i duševní stav nebrání obžalovanému v plnohodnotné účasti na trestním řízení. Jeho sociální a občanská adaptace je spíše průměrná. U obž. nebyla zjištěna zvýšená pravděpodobnost manifestně agresivních projevů ani narušení schopnosti agresivitu ovládat. Nebylo rovněž zjištěno jakékoliv snížení jeho schopnosti plně ovládat své sexuální chování. U obžalovaného nebyla zjištěna porucha zdraví, která by jej činila nebezpečným na svobodě. Znalci nenavrhují uložení žádné z forem ochranného léčení. Prognózu úspěšné resocializace v případě, bude-li mu jednání prokázáno, snižuje postojová uzavřenost obžalovaného (popírání, absence pocitů viny).

12. Soud dále vycházel rovněž z **důkazů listinné povahy**, k dispozici tak měl zejména **lékařské zprávy** MUDr. Jaroslavy Landové ze dnů 14. 12. 2012 v 11:55 hod. – dle této zprávy nezl. D. přišla s matkou pro svědění genitálu, pouze v noci, genitál klidný bez zarudnutí, per rectum v normě, kultivace v pondělí, a ze dne 19. 12. 2012 v 10:27 hod. – dle této zprávy o vyšetření nezl. D. tato měla genitál klidný bez zarudnutí a sekrece, hymen anulární intaktní, per rectum negativní, genitál klidný, odebrána cíleně kultivace, vyšetření obtížné pro neklid dítěte.

13. Z **lékařské zprávy** MUDr. Jaroslavy Landové ze dne 16. 8. 2018 o vyšetření nezl. D. je mj. zřejmé, že nezl. používá tampony, hymen anulární, volně přístupný pro 2 prsty, od č. 12 volná slizniční řasa, vchod bez zarudnutí a sekrece, na stehnech mnohočetná řezná poranění. K proběhlému pohl. styku v minulosti se nedá přesně vyjádřit, zdá se, že v hymenu bylo septum, které je přetržené, u č. 2 zářez k bazi, může se jednat o staré poranění, mechanismus poranění nelze určit.

14. Z **lékařské zprávy** MUDr. Stegerové, psychiatra pro děti a dorost, o vyšetření nezl. D. J. ze dne 8. 11. 2018, je patrné, že D. byla vyšetřena během hospitalizace na dětském oddělení nemocnice Mladá Boleslav (hospitalizována od 6. 11. 2018), přijata s polyvalentními obtížemi, byly u ní zjištěny úzkostně depresivní projevy v souvislosti s těžkostmi v rámci okolí při dif. dg. transsexualita, byla jí nasazena medikace Xxx při úzkostných stavech, doporučeno sexuologické vyšetření, pacientka je bez hlubší deprese, asuicidální, byla zjištěna panická porucha. Z prozatímní propouštěcí zprávy KN Liberec, a.s., ze dne 25. 4. 2019, bylo zjištěno, že nezl. pošk. byla hospitalizována od 15. 4. 2019 se smíšenou úzkostnou a depresivní poruchou, doporučeno pokračovat v nastavené medikaci, dostatek pozornosti a pochval, pravidelný denní režim, důslednost, vhodné volnočasové aktivity.

15. Soud měl k dispozici rovněž přepis **komunikace ze sociální sítě** Facebook mezi pošk. D. J. a T. D. a dále mezi D. J. a O. J. – poškozená reaguje na poznámky osoby vystupující pod jménem O. J. o tom, že není panna, dne 5. 7. 2018 v 0:43 hod. větou „sorry za to, že mě omrdal táta když jsem spala“, dále se komunikace stáčí na nízké sebevědomí pošk. nezletilé s tím, že jí máma sekla přes sebevědomí, a že chce umřít.

16. Z **opisu RT** obžalovaného je patrné, že tento byl v minulosti dvakrát soudně trestán pro trestnou činnost majetkové povahy, k prvnímu odsouzení již nelze přihlížet, ve druhém případě byl obž. trestním příkazem Okresního soudu v Nymburce ze dne 14. 2. 2019, sp. zn. 3T 15/2019, který byl obž. doručen dne 20. 2. 2019, a nabyl právní moci dne 1. 3. 2019, uznán vinným přečinem dle § 196 odst. 2 trestního zákoníku, jehož se dopustil v období říjen 2008 – leden 2019 nehrazením výživného na své nezl. děti D. a V. J., byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 36 měsíců (spisový materiál OS v Nymburce, sp. zn. 3T 15/2019 měl nalézací soud k dispozici).

17. Soud měl k dispozici rovněž protokol o jednání OS Praha 9 ve věci 18C 108/98, protokol o trestním oznámení Jiřiny J. (matky obžalovaného) ze dne 28. 4. 1998 na Veroniku J. (bývalou manželku obžalovaného) ohledně odcizení věcí nabytých do společného jmění manželů, usnesení OS Praha 9 ze 17.5.2000, sp. zn. 18C 108/98, jímž byl obžalovaný na základě shody účastníků uznán výlučným vlastníkem nemovitosti xxx, rozsudku OS Praha 9 sp. zn. 8C 45/98 z 30. 4. 1998, jímž bylo rozvedeno manželství Veroniky a Pavla J., vyjádření OÚ Xxx k rodině J. (sv. J. se vzorně stará o své děti, v době spoluzití s obž. J. byla často volána hlídka policie z důvodu agrese obžalovaného při častém nadměrném požití alkoholu), výpis z KN ke dni 28. 6. 2006 ohledně rodinného domu čp. xxx Xxx (majiteli domu Pavel a Jiřina J.), sdělení ZŠ a MŠ xxx (D. a V. nepůsobí zanedbaným dojmem, matka se o ně dobře stará).

18. Soud velmi pečlivě hodnotil všechny v rámci hlavního líčení provedené důkazy, přičemž nutno zdůraznit, že důkazní situaci ztěžovala jak skutečnost, že od údajného jednání obžalovaného měla uběhnout doba 4 - 7 let (viz výpovědi poškozené a svědků ohledně doby, kdy mělo dojít k jednání obžalovaného), rovněž u případů tohoto typu znesnadňuje důkazní situaci fakt, že se zpravidla jedná o tvrzení proti tvrzení, která jsou tak či onak podporována dalšími nepřímými důkazy, tím spíše je pak třeba velmi pečlivě hodnotit jak samotné výpovědi obžalovaného a poškozené, tak i právě ostatní – byť nepřímé – důkazy, tedy zejména výpovědi dalších slyšených svědků a rovněž listinné či další důkazy, které by mohly přispět k osvětlení věci. Jak zmíněno shora, i po pečlivém a podrobně provedeném dokazování se nepodařilo bez jakýchkoliv pochybností s jistotou určit v podstatě ani dobu, kdy mělo k žalovanému jednání dojít – zatímco obžaloba pracuje s obdobím měsíce prosince r. 2012 s tím, že poškozená měla být následně poté, kdy došlo ke spáchání trestného činu, vyšetřena MUDr. Landovou (tedy zřejmě s první polovinou prosince 2012), z výpovědi poškozené je patrné, že k jednání mělo dojít v době, kdy jí bylo 9 let (tedy v roce 2014), z výpovědi její matky, která měla poškozenou vyzvedávat u babičky a následně najít na jejích kalhotkách krev, a proto ji odvést k MUDr. Landové na vyšetření, se podává, že poškozené mělo být 10 let (na kterémžto tvrzení svědkyně setrvala i přesto, že byla konfrontována jak s daty lékařských zpráv, tak i se svou výpovědí z přípravného řízení). Obžalovaný naproti tomu od samého počátku trestního řízení popírá, že by se žalovaného jednání dopustil s tím, že trestní oznámení je pravděpodobně motivováno snahou bývalé manželky o pomstu z důvodu jím vznášených majetkových nároků. Soud poukazuje rovněž na výpověď sv. B., která časově zařadila návštěvu obou dětí u babičky na období prosince 2012, zjevně před Vánoci, pravděpodobně tedy víkend předcházející či další předcházející druhému vyšetření nezl. poškozené u MUDr. Landové dne 19. 12. 2012 (tedy víkend 15. – 16. 12. 2012, či 8. – 9. 12. 2012, spíše však druhý v pořadí, neboť dle babičky děti ji měly děti navštívit bezprostředně po jejích narozeninách, které má 10. 12., zároveň však, jednalo-li by se o víkend

následující, tedy vánoční svátky či Silvestr, jistě by si tuto skutečnost některý ze svědků zapamatoval a soudu ji sdělil). Soud nemůže ponechat bez povšimnutí ani způsob, jakým poškozená popisovala jednání obžalovaného (v podstatě prosta jakýchkoliv emočních projevů – ostatně na uvedené poukázali rovněž znalci), přičemž ve své výpovědi se daleko více a podrobněji zaměřila spíše na své klečení na koberci a kamaráda Sokrata, nežli na jednání obžalovaného. Soud samozřejmě bere do úvahy i možnost, že se poškozená mohla snažit celou událost vytěsnit ze své paměti, nemůže ale ponechat bez povšimnutí ani (a to právě též v souvislosti s ostatními provedenými důkazy, které svědčí spíše ve prospěch obhajoby, tedy je nutno výpověď poškozené posuzovat obzvláště pečlivě) samotný popis jednání obžalovaného poškozenou – tento jí měl opakovaně mýt přirození, což jí mělo být nepříjemné (přesto se s tímto nikdy nikomu nesvěřila, a to ani své sestře E.T., s níž si údajně rozuměly a dle této svědkyně se jí sestra svěřila např. s tím, že je u babičky fyzicky trestána, s touto věcí se jí však nesvěřila, ani se proti jednání obžalovaného neohradila). V den, kdy mělo dojít k jednání obžalovaného, ten měl jí i sv. nezl. V. J. dát tablety na spaní (zatímco poškozená je popisuje jako malý bílý oválný prášek, její bratr popisuje tabletu jako barevnou, kulatou, jako lentilku – v tomto směru je rovněž s podivem, že si sv. V. J. v určitých pasážích podrobně pamatuje pro něj v podstatě bezvýznamnou událost z jeho pravděpodobně šesti let, a to po uplynutí dalších šesti let – viz vcelku podrobný popis následné hádky babičky s otcem, studená voda pro sestru, popis prášku, tvrzení o nabízení alkoholu a cigaret ze strany obžalovaného apod., ani on si však nevybavil, že by si jeho sestra druhý den stěžovala na jakýkoli zdravotní diskomfort). Poškozená dále nejdříve uvádí, že nespala, otec si lehl vedle ní a začal ji osahávat, poté, že spala, a vzbudilo ji až to, že se dusila, protože měla ruce na puse a na nose. Nepříliš věrohodným se jeví také popis postoje obžalovaného, který jí měl jednou rukou držet obě ruce na puse, měl napůl stát a klečet, být nad ní nějak nakloněný, s kalhotami u kotníků (což by značně snížilo možnost jeho pohybu), druhou rukou pak měl rozevřít její nohy, ač se ona bránila a kopala (což nevzbudilo ani bratra, ani babičku spící ve stejném bytě), a za tohoto stavu zasunout penis do její vagíny. Poškozená rovněž uvedla, že druhý den nemohla sedět ani chodit (což ovšem vyvrací sv. B., která poškozenou druhý den viděla a zajisté by si povšimla, pokud by poškozená trpěla nějakými potížemi při pohybu). Výpovědi poškozené neschází ani lékařské zprávy a výpověď sv. MUDr. Landové – při žádném z vyšetření ve dnech 14. a 19. 12. lékařka neshledala známky násilí na poškozené nezletilé (byť by je, s ohledem na popis jednání obžalovaného i věk poškozené, bylo lze zcela důvodně lze očekávat), ostatně výpovědi sv. Landové je zcela vyvráceno též tvrzení matky poškozené o tom, že poškozená měla kalhotky celé od krve, proto ji matka vzala na vyšetření (poškozená se k lékařce dostavila na základě doporučení pediatra z důvodu zánětu močových cest). Ani z pozdější lékařské zprávy MUDr. Landové (z 16. 8. 2018) pak nelze dojít k závěru, že by poškozená byla v minulosti znásilněna, a z toho důvodu že by došlo k poškození panenské blány (na výpověď svědkyně soud pro stručnost odkazuje). V tomto směru soud poukazuje rovněž na znalecké posudky vypracované na poškozenou, které zmiňují její pithiatické, hysterické sklony, a tedy touhu po pozornosti (shodně rovněž lékařská zpráva o hospitalizaci poškozené). Naproti tomu ze znaleckých posudků vypracovaných na obžalovaného se nepodává ničeho, z čeho by bylo lze dovodit, že by obžalovaný byl zvýšeně agresivní, či že by trpěl jakoukoli sexuální či obdobnou úchylkou, popř. sexuální preferencí dětí či mladých dívek, či že by byl závislý na alkoholu či jiné návykové látce (byť toto nevyvrací možnost abúzu alkoholu, bylo-li by však požívání alkoholu obžalovaným tak masivní, jak uvádí poškozená a sv. J. a sv. nezl. V. J., jistě by se takový stav odrazil v závěrech znaleckého posudku).

19. Na základě výše uvedeného má soud za to, že ani po vyčerpání všech dosažitelných důkazů opatřených a provedených za součinnosti stran a na základě výsledků provedeného dokazování nemůže spolehlivě – tedy bez rozumných a důvodných pochybností – uzavřít, že se vůbec stal skutek uvedený v žalobním návrhu, který byl předmětem rozhodování v hlavním líčení, tedy že se uskutečnilo to, co se v popisu skutku uvádí, neboť i po rozsáhlém provedeném dokazování a po

všestranném zhodnocení všech dostupných důkazů zůstávají důvodné pochybnosti o tom, že se skutek opravdu stal, přičemž se naopak nevyžaduje prokázání (rozumná jistota), že se skutek nestal, a to na rozdíl od ust. § 172 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Soudu proto nezbylo, než postupovat v rámci zásady presumpce neviny, podle níž má neprokázaná vina stejný význam, jako prokázaná nevina, a obžalovaného obžaloby zprostit, a to dle ust. § 226 písm. a) tr. řádu.

20. Jelikož byl obžalovaný obžaloby zproštěn, v souladu s ust. § 229 odst. 3 tr. řádu pak byla nezl. poškozená, jež se řádně a včas připojila s nároky na náhradu nemajetkové újmy k trestnímu řízení, odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího. Toto právo náleží kromě státního zástupce též obžalovanému pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněné osobě pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, všem těmto osobám též proto, že takový výrok učiněn nebyl. Odvolání musí být zároveň odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může podat odvolání též orgán pověřený péčí o mládež. Včas podané odvolání má odkladný účinek. Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal. Pokud byl obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a byl-li poškozenému alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozmění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Praha, 29. července 2019

Mgr. Iveta Havlíková v.r.
předsedkyně senátu